

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **Petrojet, s.r.o.**
IČ 27183220
sídlem Chotěšovská 680/1, Praha 9

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 9**
sídlem Drahobejlova 945/48, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného – exekučnímu příkazu ze dne 13. 2. 2017, č. j. 1007936/17/2009-80542-110078,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného – exekuční příkaz ze dne 13. 2. 2017, č. j. 1007936/17/2009-80542-110078, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 3 000 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení exekučního příkazu Finančního úřadu pro hl. m. Prahu ze dne 13. 2. 2017, č. j. 1007936/17/2009-80542-110078, kterým byla žalobci jako dlužníkovi nařízena daňová exekuce postižením pohledávky na vydání nebo dodání movitých věcí, a to k vymožení nedoplatku ve výši 80 982 085,80 Kč. Uvedeným exekučním příkazem bylo současně rozhodnuto tak, že se Komerční bance, a.s. jako poddlužníkovi zakazuje, aby od okamžiku, kdy jí bude doručen tento exekuční příkaz a po dobu trvání daňové exekuce, vydala nebo dodala dlužníkovi movité věci, jimiž jsou peněžní prostředky deponované na účtech banky ve prospěch dlužníka, jímž je žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

2. Exekuční příkaz stanovil, že žalobce jako dlužník nesmí od okamžiku doručení exekučního příkazu poddlužníkovi svou pohledávkou jakkoli nakládat a ztrácí právo na její plnění (§ 192 odst. 1 a § 191 daňového řádu). Poddlužník nesmí od okamžiku, kdy mu bude doručen exekuční příkaz po dobu trvání daňové exekuce splnit dlužníkovi jeho pohledávku na vydání nebo dodání movitých věcí a provést na tuto pohledávku započtení nebo s ní jinak nakládat, a to až do výše nedoplatku pro který je exekuce nařizována. Podle § 192 odst. 1, 177 odst. 1 daňového řádu a § 314a odst. 1 a 2 o.s.ř. je poddlužník povinen v den, který následuje po doručení vyrozumění o právní moci tohoto exekučního příkazu vydat správci daně určité movité věci v rozsahu v jakém je pohledávka dlužníka exekučním příkazem postižena, jestliže je pohledávka dlužníka již splatná nebo jakmile se stane splatnou.
3. V exekučním příkazu je dále uvedeno, že povinnosti uložené tímto exekučním příkazem se vztahují i na případ, že pohledávka dlužníka se stane splatnou teprve v budoucnu, jakož i na případ, že dlužníkovi budou dílčí pohledávky z téhož právního důvodu v budoucnu postupně vznikat.
4. Exekuční příkaz je odůvodněn vykonatelným výkazem nedoplatků na dani z přidané hodnoty v částce 80 982 085,89 Kč s tím, že se tato částka zvyšuje o úrok z prodlení. Exekuční příkaz dále stanoví, že správce daně může zadržet z výtežku daňové exekuce částku v očekávané výši hotových výdajů, kterou zúčtuje při stanovení jejich skutečné výše.
5. V odůvodnění exekučního příkazu je uvedeno, že žalobce jako dlužník nezaplatil ke dni 7. 2. 2017 správci daně vykonatelné nedoplatky uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí. Správce daně předpokládá, že peněžní prostředky nebyly dosud vyplaceny jiným osobám, když je toto plnění jednoznačně majetkem daňového subjektu.

II. Žaloba

6. Žalobce v podané žalobě napadá exekuční příkaz v celém rozsahu a tvrdí, že jde o nezákonné rozhodnutí, kterým byl zkrácen na svých právech, což odůvodňuje ve dvou žalobních bodech.
7. Žalobce předně namítá, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ustanovením § 193 daňového řádu, neboť je přesvědčen, že je postižena neexistentní pohledávka. Žalobce měl u Komerční banky vedeny bankovní účty, které však byly v trestním řízení zajištěny. Správce daně – Specializovaný finanční úřad vydal řadu exekučních příkazů, které se k účtům vedeným u Komerční banky, a.s., vztahují. Dané účty byly postiženy již více před 3 roky a peněžní prostředky byly správci daně nepochybně vyplaceny. Proto nemohou existovat žádné další peněžní prostředky, které by měl žalobce na účtech Komerční banky a.s. deponovány. V souvislosti s touto námitkou žalobce namítá, že měl zájem zjistit, jaké peněžní prostředky může mít u Komerční banky deponovány. Nicméně nahlédnutí do části daňového spisu, kde se tyto informace nacházejí, mu bylo odepřeno.
8. V druhé řadě je žalobce přesvědčen, že i pokud by měl mít u Komerční banky a.s. jakékoli peněžní prostředky deponované, nelze je vymáhat prostřednictvím exekučního příkazu na dodání či vydání movitých věcí, když se zjevně jedná o peněžitou pohledávku vůči bance a má se tedy uplatnit postup vymáhání jiných peněžitých pohledávek, nejedná se o nepeněžitou pohledávku žalobce vůči bance.
9. Z uvedených důvodů se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení exekučního příkazu.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

10. Žalovaný ve vyjádření k obsahu žaloby uvedl důvody vydání exekučního příkazu a předmět exekučního příkazu, tj. postižení peněžních prostředků deponovaných na účtech Komerční banky a.s. ve prospěch žalobce a uvedl, že exekučním titulem byl dle § 176 odst. 1 písm. a) daňového řádu vykonatelný výkaz nedoplatků sestavený ke dni 9. 2. 2017. Uvedená částka se po nařízení daňové exekuce zvyšuje o úrok z prodlení a správce daně ve výroku exekučního příkazu rovněž uvedl způsob jeho výpočtu.
11. Žalovaný uvedl, že žalobce proti exekučnímu příkazu podal námitky, které byly rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 6. 2017 zamítnuty.
12. Žalovaný upřesnil, že nedoplatek na dani tvoří nedoplatek daně z přidané hodnoty za duben 2010, vyměřený dodatečným platebním výměrem ze dne 12. 12. 2013, který byl doručen zplnomocněnému zástupci žalobce. Dne 22. 12. 2013 a ve stejný den se stal nedoplatek splatným. Žalovaný poukazuje na to, že při vydání exekučního příkazu lze zkoumat především, zda existuje exekuční titul, jeho vykonatelnost, existence daňového nedoplatku, pravomoc a příslušnost prvoinstančního orgánu k vydání rozhodnutí. Tyto předpoklady byly v daném případě splněny. Správce daně vydal dne 24. 1. 2017 výzvu k poskytnutí informací, kterou doručil poddlužníkovi 25. 1. 2017 a na kterou poddlužník podáním ze dne 30. 1. 2017 sdělil správci daně, že eviduje pro žalobce pohledávky ve výši 1 164,56 Kč a dále ve výši 890,15 Kč z ukončených smluv o běžném účtu a zároveň uvedl čísla zrušených účtů. K námitce žalobce, že již nemohou existovat žádné finanční prostředky žalobce, které by mohly být deponovány, žalovaný uvedl, že předmětem daňového řízení nejsou exekuční příkazy vydané Specializovaným finančním úřadem a nelze se k nim tedy vyjadřovat. Podstatné je, že ze sdělení poddlužníka vyplývají určité deponované prostředky a pohledávky žalobce v celkové výši 2 054,71 Kč. Ze sdělení poddlužníka vyplývá, že smlouvy uzavřené s žalobcem o běžných účtech byly ukončeny a účty žalobce zrušeny. Peněžní prostředky na nich uložené byly poddlužníkem deponovány, tedy uloženy do úschovy a správce daně proto vydal exekuční příkaz na postižení jiných majetkových práv. V případě, že by účty žalobce zrušeny nebyly, vydal by správce daně exekuční příkaz na přikázání pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb.
13. Z uvedených důvodů tedy nelze exekuční příkaz považovat za nezákonný a žalobu tak nelze považovat za důvodnou.
14. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci městským soudem

15. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) z hlediska uplatněných žalobních bodů.
16. Žaloba je důvodná.
17. Vzhledem k žalobní argumentaci, která směřuje přímo proti vydání a obsahu exekučního příkazu, tj. rozhodnutí vydaného ve vymáhacím řízení, soud posuzoval, z jakého důvodu byl exekuční příkaz vydán a jakým postupem byla exekuce nařízena.

18. Předmětný exekuční příkaz byl vydán k vymožení daňového nedoplatku, a to postižením pohledávky na vydání nebo dodání movitých věcí. Z exekučního příkazu je zřejmé, že správce daně postupoval podle § 192 a § 193 daňového řádu, tj. na základě právní úpravy, která se týká daňové exekuce postižením jiných majetkových práv. Žalobce v souvislosti s oběma žalobními body vytýká způsob, jímž má být nařízená exekuce provedena, jako vybočení správce daně ze zákonných možností způsobu nařízení daňové exekuce dle daňového řádu. S tím souvisí námitka žalobce ohledně rozporu exekučního příkazu a skutkového stavu, kdy žalobce na účtech Komerční banky a.s. má již vyčerpaný deponované peněžní prostředky.
19. Soud předně neshledal, že by k nařízení exekuce nebyl dán zákonný důvod.
20. Podle § 176 odst. 1 písm. a) exekučním titulem je výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní, podle písm. b) vykonatelné rozhodnutí, kterým je stanoveno peněžité plnění. Tyto oba exekuční tituly prokazující nedoplatky na dani z přidané hodnoty žalobce jsou v exekučním příkazu uvedeny, když exekuční příkaz vychází z vykonatelného výkazu nedoplatků, kdy nedoplatky tvoří částka nedoplatků na dani z přidané hodnoty dle rozhodnutí správce daně ze dne 12. 12. 2013, č. j. 498462/13/4000-17201-50. O existenci tohoto exekučního titulu ostatně není mezi účastníky řízení sporu. Spor je veden o způsob vedení exekuce k vymožení nedoplatku a o možnost vymožení nedoplatku z prostředků na účtech žalobce u poddlužníka.
21. Exekuční příkaz byl vydán výslovně podle § 178 odst. 1 a odst. 5 písm. d) a § 192 a § 193 daňového řádu s přiměřeným použitím § 191 daňového řádu. Soud tedy vyšel z následující právní úpravy.
22. Podle § 178 odst. 1 daňového řádu se daňová exekuce nařizuje vydáním exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení. Výrok exekučního příkazu obsahuje způsob provedení daňové exekuce, výši nedoplatku, pro který je exekuce nařizována, výši exekučních nákladů a odkaz na exekuční titul (§ 178 odst. 2 daňového řádu). Kromě toho výrok musí obsahovat obecné náležitosti podle § 102 odst. 1 daňového řádu.
23. Podle § 178 odst. 5 daňového řádu ve znění v rozhodné době daňovou exekuci lze provést pouze těmito způsoby:
 - a) srážkami ze mzdy,
 - b) příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb,
 - c) příkázáním jiné peněžité pohledávky,
 - d) postižením jiných majetkových práv
 - e) prodejem movitých věcí, nebo
 - f) prodejem nemovitých věcí.
24. Podle § 192 odst. 1 daňového řádu při provádění daňové exekuce postižením jiných majetkových práv dlužníka, než podle § 178 odst. 5 písm. a) až c), za podmínky, že nejsou spojena s jeho osobou a jsou převoditelná na jiného, se přiměřeně použije ustanovení o provádění takového způsobu daňové exekuce, který odpovídá povaze majetkového práva, které je postiženo exekucí.
25. Podle § 193 odst. 1 daňového řádu postižení pohledávky na vydání nebo dodání movitých věcí uplatní správce daně postup k příkázání jiné než peněžité pohledávky, ve kterém

zakáže exekucním příkazem vydání nebo dodání věcí dlužníkovi a nařídí jejich vydání nebo dodání správci daně.

26. Podle § 191 odst. 1 daňového řádu daňová exekuce příkazáním jiné peněžitě pohledávky postihuje jinou peněžitou pohledávku dlužníka než nárok na mzdu nebo na pohledávku z účtu u poskytovatele platebních služeb, a to do částky uvedené v exekucním příkazu. Tuto exekuci lze nařídít i v případě, že pohledávka dlužníka se stane splatnou teprve v budoucnu, jakož i v případě, že dlužníkovi budou dílčí pohledávky z téhož právního důvodu v budoucnu postupně vznikat. Exekucní příkaz se doručí poddlužníkovi dříve než dlužníkovi.
27. Podle § 191 odst. 2 daňového řádu poddlužník nesmí od okamžiku, kdy mu byl doručen exekucní příkaz, po dobu trvání daňové exekuce vyplatit dlužníkovi jeho pohledávku, ani na ni provést započtení nebo s ní jinak nakládat. Dlužník nesmí od tohoto okamžiku se svou pohledávkou jakkoli nakládat a ztrácí právo na její vyplacení.
28. Podle § 191 odst. 3 daňového řádu úkony potřebné k vyplacení pohledávky dlužníka správci daně, které přísluší dlužníkovi, může místo něho provést správce daně.
29. Vzhledem k poměrně neupřesněné aplikaci citovaných zákonných ustanovení správcem daně bez odůvodnění volby způsobu provedení exekuce v exekucním příkazu, městský soud neměl podmínky pro to, aby přezkoumal, zda námitky žalobce směřující do úvahy správce daně o způsobu nařízení a provedení exekuce, jsou oprávněné či nikoliv a zda mají význam pro vlastní provedení exekuce a jeho dopad do majetkové sféry žalobce.
30. Na rozdíl od občanského soudního řádu (společný institut výkonu rozhodnutí příkazáním pohledávky) daňový řád v ust. § 178 odst. 5 autonomně a samostatně upravuje tyto způsoby exekuce: příkazání pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb (písm. b), příkazání jiné peněžitě pohledávky (písm. c) a postižení jiných majetkových práv (písm. d), což naznačuje, že volba toho kterého způsobu exekuce bude odpovídat povaze práv dlužníka, která mají být nařízením exekuce postižena. Žalovaný v dané věci nezvolil postup dle § 178 odst. 5 písm. b) – příkazání pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb, ačkoliv šlo o peněžní prostředky žalobce u poskytovatele platebních služeb a nezvolil ani postup podle § 178 písm. c) - příkazání jiné peněžitě pohledávky, nýbrž dle § 178 odst. 5 písm. d) zvolil postižení jiných majetkových práv dle §§ 192-193 daňového řádu, a to postižením pohledávky na vydání nebo dodání věcí, který jej odkazuje na postup k příkazání jiné než peněžitě pohledávky (zřejmě má být jiné peněžitě pohledávky) dle § 191 odst. 1 daňového řádu. Jinými majetkovými právy jsou však obvykle majetková práva, která nemají povahu peněžitě pohledávky a jsou převoditelná a lze předpokládat, že nejsou majetkovými právy postižitelnými přímo jinými způsoby výkonu rozhodnutí.
31. S ohledem na svébytný způsob vymezení způsobů exekuce dle daňového řádu se samostatnou úpravou provedení exekuce postižením pohledávky na vydání nebo dodání movitých věcí a s ohledem na to, že žalovaný použil přiměřeně ustanovení § 191 odst. 1 (příkazání jiné (než ?) peněžitě pohledávky), mělo být žalovaným srozumitelně a náležitě odůvodněno, proč žalovaný, jde-li o peněžní prostředky a prostředky na účtu u poskytovatele platebních služeb, zvolil způsob provedení exekuce dle § 178 odst. 5 písm. d), vztahující se na postižení jiných majetkových práv a mělo být dále vysvětleno, zda tento způsob exekuce (např. z hlediska obsahu exekucního příkazu, případně i jeho doručování) má vliv na práva a povinnosti žalobce ve vymáhacím řízení. Žalovaný teprve až ve vyjádření k žalobě uvedl, že důvodem pro způsob exekuce postižením jiného

majetkového práva jsou zrušené účty žalobce a deponování prostředků u poddlužníka uložením do úschovy. Způsob daňové exekuce tedy žalovaný odůvodnil až ve vyjádření k žalobě a nikoliv v napadeném rozhodnutí, nadto tak učinil na základě určité, časově neupřesněné skutkové okolnosti u poddlužníka, aniž by předtím v napadeném rozhodnutí právně kvalifikoval, jak měla tato okolnost u poddlužníka vliv na volbu způsobu exekuce, šlo-li stále o peněžitou pohledávku správce daně a o postavení poskytovatele bankovních služeb jako poddlužníka.

32. Přestože lze předpokládat, že existují důvody, které, i při specifičnosti úpravy nařízení exekuce dle daňového řádu, budou konformní způsobu exekuce, který zvolil žalovaný, žalobce ani soud tyto důvody z napadeného rozhodnutí neseznali. Žalobce nedostatek odůvodnění způsobu nařízení exekuce namítá a soud není v pozici, aby úvahu správce daně a důvody, které jej k tomu vedly, dovozoval vlastními pravděpodobnými závěry. Exekuční příkaz je zásahem do majetkové sféry žalobce, stanoví povinnosti žalobce, ale i poddlužníka, je vydán v poněkud odlišné hierarchii způsobů nařízení exekuce než v občanském soudním řádu, a proto lze nárokovat, aby způsob nařízení exekuce byl náležitě vyjasněn a odůvodněn.
33. Oproti uvedenému soud nepřisvědčil námitce žalobce, že exekučním příkazem je postižena neexistující pohledávka.
34. Ve vymáhacím řízení byly prokázány nedoplatky žalobce na dani z přidané hodnoty a peněžita pohledávka správce daně. Exekučním příkazem je tedy postižena pohledávka správce daně, která existuje, bez ohledu na to, zda jsou na účtech žalobce u poddlužníka určité finanční prostředky. Žalovaný zjistil, že u poddlužníka jsou deponovány určité prostředky žalobce ze zrušených účtů, které mohou sloužit k částečnému uspokojení pohledávky správce daně. Na základě tohoto zjištění žalovaný také v exekučním příkazu správně uvedl, že postižení plnění žalobce je účelné alespoň pro částečnou úhradu daňových pohledávek správce daně. Skutečnost, že žalobce se snaží z daňového spisu zjistit, v jaké výši má u poddlužníka deponovány finanční prostředky, neprokazuje, že u Komerční banky žádné finanční prostředky deponovány nemá.
35. Na základě shora uvedených skutečností městský soud v soudním přezkumu exekučního příkazu zaměřeném z podnětu žalobních námitek na způsob nařízení exekuce, dospěl k závěru, že napadený exekuční příkaz vykazuje vady řízení, spočívající v absenci nedostatku odůvodnění o způsobu nařízení exekuce za situace, kdy exekucí jsou postiženy peněžní prostředky. Žalobci tak byla omezena možnost obrany proti exekučnímu příkazu, daná pochybnostmi o vhodnosti nařízení exekuce postižením práva na vydání nebo dodání věci postupem podle daňového řádu.
36. Z uvedených důvodů městský soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm žalovaný odstraní vytýkané vady rozhodnutí a exekuční příkaz z hlediska postupu dle daňového řádu náležitě odůvodní.
37. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci řízení k výzvě soudu ve smyslu § 51 s.ř.s. souhlasili s projednáním věci bez nařízení ústního jednání a soud také dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, spočívající v nedostatku důvodů.

38. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 Odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 3000 Kč, spočívající v zaplaceném soudním poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. února 2019

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.